

Проф. д-р Тотю Коев

Тотю Коев е роден е на 7 октомври 1928 г. в габровското село Армени. През 1947 г. завършва Софийската Духовна семинария, а през 1951 г. - Духовната академия "Св. Климент Охридски" (сега Богословски факултет към Софийския университет). Четири години по-късно защитава там и докторската си дисертация.

До 1960 г. е асистент в Духовната академия, а през 1962 г. е въдворен от патриарх Кирил в Духовната семинария (преместена от правителството в с. Черепиш), където преподава до 1968 година, след което специализира в гр. Мюнстер, Германия. През следващата година поема катедрата по Догматическо богословие в Софийската духовната академия, и става след време най-изявен професор по Догматическо богословие и Инославни изповедания (от 1973 г. - доцент, а от 1976 г. - професор). От 1981 г. до смъртта си през 2006 г. проф. Коев е главен редактор на списание "Духовна култура".

През 1991 г. е избран за първи декан на новооткрития Православен богословски факултет при Университета "Св. св. Кирил и Методий" във Велико Търново. Изпълнява тази длъжност до 1999 г., като същевременно преподава Догматическо богословие, Инославни изповедания и Нехристиянски религиозни учения в Софийски богословски факултет. Като гост-професор, през 1998 и 1999 г. чете лекции и в Университета в Мюнхен, Германия. Преподава също "Основи на Християнството" и "Основни понятия в Християнството" в Нов български университет в град София.

На 20 април 2006 г. проф. Коев предава Богу дух, почетен от духовенството, научния свят и от многобройните му ученици.

Проф. д.и.н. Казимир Попконстантинов

Казимир Попконстантинов е роден през 1942 г. Завършва Духовната семинария в София и история във Великотърновския "Св. св. Кирил и Методий". През 1978 г. защитава дисертация с темата „Гражданската архитектура в средновековна България (VIII-XI в.)". Става доктор на историческите науки с дисертацията „Епиграфските паметници и писмената традиция в България (IX-XI в.)". От 1996 г. Казимир Попконстантинов е професор по археология във Великотърновския университет. През 1985 г. е удостоен с Кирило-Методиева награда на БАН за принос в развитието на славистиката и старобългаристиката, а през 2000 г. - с Годишната академична награда на БАН в областта на хуманитарните науки за принос в изследването на средновековната българска култура. През 2004 г. е носител на Хердерова награда. Член е на Археографската комисия към НБКМ и на Международния съюз на славистите. Дългогодишен музеен работник и полеви археолог с големи приноси в областта на старобългарската епиграфика.

Декан е на Православния богословски факултет в периода от 1999-2007 г. (два мандата).

Почетен гражданин е на Велико Търново от 2005 г.

Доц. д-р Димитър Попмаринов Киров

Димитър Попмаринов Киров е роден на 6 ноември 1955 г. в с. Българско сливово, Великотърновска област, в свещеническо семейство. През 1985 г. завършва Духовната академия „Св. Климент Охридски“. Работил е в Светия Синод като завеждащ кабинета на Българския Патриарх. След основаването на Православния богословски факултет към ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ през есента на 1991 г. става първи негов щатен преподавател.

Специализирал е в Русия и Швейцария. От 1991 г. до 1998 г. е представител на Българската православна църква в Световния съвет на църквите в гр. Женева. Участва в създаването на Балканския православен младежки съюз през 1992 г. Тясната научна област на доц. д-р Димитър Помаринов е Библистиката. Той работи в областта на Исагогиката и Библейското богословие. Пише и по проблеми, засягащи църковния живот в страната и чужбина.

Декан е на Православния богословски факултет към ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ от 2007 г. до 2015 г. {jcomments off}